

Το συνεργατικό βιβλιοπωλείο/καφέ **Ακυβέρνητες Πολιτείες** παρουσιάζει το νέο βιβλίο της Κατερίνας Μάτσα

Κυριακή 6 Ιουλίου 19.00
πρώην στρατόπεδο Παύλου Μελά
χώρος 5, γραμμή 27 [στάση Δημαρχείο]

Ομιλητές

Μπαϊρακτάρης Κωνσταντίνος
Αναπληρωτής Καθηγητής Ψυχολογίας Α.Π.Θ.

Μάτσα Κατερίνα
Επιστημονική υπεύθυνη, μέχρι πρόσφατα,
της Μονάδας Απεξάρτησης Τοξικομανών
Ψ.Ν.Α. - 18 ΑΝΩ

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Στην εποχή μας πυκνώνουν οι στρατιές των αποκλεισμένων, των ανθρώπων που το καπιταλιστικό σύστημα μέσα στην κρίση του αντιμετωπίζει ως “απορρίμματα”, χρησιμοποιώντας όλες τις μορφές ακραίας ταπεινωτικής βίας. Άνεργοι, άστεγοι, οροθετικοί, τοξικομανείς, αλκοολικοί, ψυχοσθενείς, μετανάστες και άλλοι “παρίες” βιώνουν την κρίση σαν μια τραυματική κατάσταση διαρκείας, αισθάνονται ταπεινωμένοι, χωρίς αξιοπρέπεια και ντρέπονται γι’ αυτό. Αυτή η ντροπή ως συλλογικό συναίσθημα, στο οποίο ενσταλάζεται επίσης συλλογικά και η ενοχή, γίνεται όπλο στα χέρια της βιοεξουσίας για να κρατά ανήμπορους και αδρανείς, βυθισμένους στη σιωπή και τη δυστυχία όλους τους ταπεινωμένους και καταφρονημένους.

Το έναυσμα για τη συγγραφή αυτού του βιβλίου, που συμπυκνώνει κλινική παρατήρηση και εμπειρία πολλών δεκαετιών, δόθηκε την άνοιξη του 2012, όταν με εντολή των υπουργών Λοβέρδου και Χρυσοχοϊδή διαπομπεύτηκαν τοξικομανείς, οροθετικές γυναίκες, μια πολιτική πράξη ακραίας βαρβαρότητας. Το βιβλίο πραγματεύεται το συναίσθημα της ντροπής, όπως αυτό βιώνεται από γυναίκες τοξικομανείς. Εξετάζει το χαρακτήρα της, ως ατομικό και συνάμα κοινωνικό συναίσθημα, τις πηγές, τις αιτίες, τις εκδηλώσεις της, τη σχέση με την ενοχή αλλά και τη θεραπευτική αντιμετώπισή της στα πλαίσια της διαδικασίας απεξάρτησης, με ιδιαίτερη έμφαση στο ψυχόδραμα. Ανάμεσα στα κεφάλαια του βιβλίου παρεμβάλλονται οι ιστορίες ζωής εξαρτημένων γυναικών ενταγμένων στα θεραπευτικά προγράμματα γυναικών και μητέρων του 18 ΑΝΩ. Επιλέχθηκαν γυναίκες, μολονότι η ντροπή αφορά και τα δύο φύλα. Είναι όμως πιο έντονη στις γυναίκες, γιατί η σημερινή ανδροκρατική κοινωνία, με τα ενισχυμένα λόγω της κρίσης κοινωνικά στερεότυπα σε βάρος των γυναικών, καταπιέζει και στιγματίζει διπλά την εξαρτημένη γυναίκα.

Τις ιστορίες αυτών των γυναικών παρουσιάζουμε σ’ αυτό το βιβλίο, συνδέοντας την ντροπή με την ταπείνωση, τον ψυχικό τραυματισμό, την κακοποίηση, την απαξίωση, την προσβολή, την περιφρόνηση και αναδεικνύοντας τόσο την κοινωνική διάσταση αυτού του διαβρωτικού για τον ψυχισμό συναισθήματος όσο και τη δυνατότητα της υπέρβασής του. Το βιβλίο υπαγορεύθηκε από την ανάγκη συλλογικής αντίστασης στις συνέπειες της συστημικής κρίσης που εξαθλιώνει και εξευτελίζει τον άνθρωπο ως άνθρωπο.

Λίγα λόγια για την Κατερίνα Μάτσα και τον Κώστα Μπαϊρακτάρη

Η ψυχίατρος **Κατερίνα Μάτσα** γεννήθηκε το 1947 στη Νέα Αρτάκη Ευβοίας. Σπούδασε Ιατρική στην

Αθήνα και Ψυχιατρική στο Παρίσι και την Αθήνα. Είναι η γυναίκα του Σάββα Μιχαήλ. Εργαζότανε μέχρι να συνταξιοδοτηθεί στο Ε.Σ.Υ., στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής, το γνωστό Δαφνί, από το 1974 μέχρι σήμερα. Ήταν η επιστημονική υπεύθυνη της Μονάδας Απεξάρτησης Τοξικομανών Ψ.Ν.Α. - 18 ΑΝΩ και εκδότρια του περιοδικού "Τετράδια Ψυχιατρικής". Το 2001 κυκλοφόρησε στις Εκδόσεις "Άγρα" το βιβλίο της "Ψάξαμε ανθρώπους και βρήκαμε σκιές... Το αίτιγμα της τοξικομανίας" το 2006 "Η περίπτωση Ευρυδίκη - Κλινική της τοξικομανίας" - "Ψυχοθεραπεία και τέχνη στην απεξάρτηση - Το "παράδειγμα" του 18 Άνω (2008) και "Το αδύνατο πένθος και η κρύπτη - Ο τοξικομανής και ο θάνατος" (2012).

Ο **Κώστας Μπαϊρακτάρης** είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Ψυχολογίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Ασχολείται θεωρητικά και πρακτικά με ψυχοκοινωνικά συστήματα, κοινωνικές δράσεις και κινήματα.

Κατά την περίοδο 1984-90 δρομολόγησε για πρώτη φορά στην Ελλάδα την διεργασία αποϊδρυματοποίησης στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης και δημιούργησε μαζί με τους συνεργάτες του την Μονάδα Επανένταξης, τις Συνεταιριστικές Θεραπευτικές Μονάδες ως δομές εργασίας πρώην ψυχιατρικών εγκλειστών και δίκτυο διαμερισμάτων και ξενώνων για πρώην έγκλειστους στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Από τα τέλη της δεκαετίας του '70 συμμετείχε στην δημόσια ανάδειξη της ψυχιατρικής βαρβαρότητας στην Λέρο και συμμετείχε το 1988 στην δρομολόγηση της αποϊδρυματοποίησης του Κρατικού Θεραπευτηρίου Λέρου.

Το 1992 εργάστηκε, ως προσωρινός σύμβουλος της Παναμερικανικής Οργάνωσης Υγείας, στη Δομινικανή Δημοκρατία σε προγράμματα Ψυχιατρικής Μεταρρύθμισης στο πλαίσιο της ανάπτυξης Τοπικών Συστημάτων Υγείας.

Με τον Τομέα Ποινικών και Εγκληματολογικών Επιστημών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης συνεργάστηκε σε προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κοινωνικής επανένταξης κρατούμενων και αποφυλακισμένων.

Τα τελευταία χρόνια εργάζεται από κοινού με φοιτητές και κοινωνικά αποκλεισμένους για την ανάδειξη του Λόγου των Αποκλεισμένων με δράσεις αποκατάστασης των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων στο κοινωνικό σώμα και πεδίο

Διαβάστε μια συνέντευξη της συγγραφέως για το τελευταίο της βιβλίο "Ταπείνωση και Ντροπή"